

Arrest

nr. 189 887 van 19 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juli 2017.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juli 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. PAESEN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 19 juni 2016 en heeft zich voor de derde keer vluchteling verklaard op 15 juni 2017.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 19 juni 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 21 juni 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd per drager betekend op 22 juni 2017.

Op 28 juni 2017 ging de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over tot intrekking van deze beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.4. Op 7 juli 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd per drager betekend op 10 juli 2017.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Irakese staatsburger van Koerdische origine. U bent niet-gelovig. U bent afkomstig uit de stad Suleymaniyah (provincie Suleymaniyah), maar sinds begin 2014 verbleef u hoofdzakelijk in de stad Kirkuk (provincie Kirkuk). Volgens uw verklaringen bent u aangekomen in België op 19 juni 2016. U diende hier een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielautoriteiten op 4 juli 2016. Op 20 december 2016 nam het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging hiertegen niet in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 23 januari 2017 werd u een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) betekend en werd u vervolgens overgebracht naar het gesloten centrum voor illegalen te Vottem. Vervolgens werd op 9 juni 2017 een repatriëring naar uw land van herkomst voorzien. Op 22 mei 2017 diende u daarop een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties, dewelke niet in overweging werd genomen omdat u in uw tweede aanvraag geen nieuwe elementen aandroeg die de kans aanzienlijk groter konden maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking zou komen. U ging ook tegen deze beslissing van het CGVS niet in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Vervolgens werd op 14 juni 2017 een repatriëring naar uw land van herkomst voorzien die niet doorgegaan is. Op 15 juni 2017 diende u een derde asielaanvraag in. Op 16 juni 2017 werd u een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) betekend.

In het kader van uw huidige aanvraag verklaart u zich te beroepen op uw verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste, alsook van uw tweede asielaanvraag en verwijst u naar het bestaan van documenten en geluidsopnames betreffende de problemen die u in Irak zou hebben ervaren. U verklaart momenteel niet in het bezit te zijn van deze documenten en geluidsopnames maar verklaart dat deze naar het gesloten centrum onderweg zijn (DVZ derde AA, rubriek 2.7, 3.1, 3.2). Ook legt u een kopie van een brief neer, geschreven door uw neef N.(...), waarin hij beschrijft hoe zijn broer van de bevelhebber van diens regiment vernomen heeft dat uw leven in gevaar is en dat het leven van uw neef ook in gevaar is (document 1). Daarnaast legde u, per email van uw advocaat, Meester D.(...) A.(...), op 16 juni 2017 verschillende foto's voor betreffende de verblijfsdocumenten van uw familieleden in de Verenigde Staten evenals psychologische attesten betreffende lactose-intolerantie, stress, agressie- en alcoholproblemen (documenten 2 en 3). Uw advocaat verwees in deze e-mail ook naar videofragmenten betreffende de situatie in Kirkuk. Op 21 juni 2017 nam het CGVS in uw hoofde een beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw asielaanvraag. Bij het verzoekschrift in het kader van uw beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voegde uw advocaat nog een nieuw document in bijlage toe, namelijk een kopie van een attest van het politiedirectoraat van Kirkuk d.d. 19/02/2016 (document 5). Op 28 juni 2017 werd deze beslissing door het CGVS ingetrokken. Op zitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 29 juni 2017 overhandigde uw advocaat nog een door u geschreven verklaring (document 4).

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging. Uit uw schriftelijke vragenlijst Meervoudige Aanvraag blijkt dat uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet.

Hoewel u de eerste rubrieken van deze schriftelijke vragenlijst blanco liet, verwijst u in de daaropvolgende rubrieken opnieuw naar de problemen die u heeft uiteengezet in het kader van uw eerste asielaanvraag – dewelke u ook in uw tweede aanvraag herhaalde - en haalt u enkel aan dat er nieuwe bewijsstukken betreffende uw situatie onderweg zijn. Verder verwijst u opnieuw naar uw

lidmaatschap van de Koerdische Patriottistische Partij (bekend als PUK) en uw activiteit als Peshmergastrijder (DVZ derde AA, rubriek 2.4, 2.5, 2.6 en 2.7).

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de aangehaalde feiten met betrekking tot de directe aanleiding van uw vlucht uit Irak door het CGVS ongeloofwaardig werden bevonden als gevolg van uw vage, inconsistente verklaringen, van onwetendheden, van een manifest gebrek aan interesse en als gevolg van het feit dat u geen enkele poging had ondernomen om uw beweerde manifeste onschuld aan te tonen aan uw vervolgers. U hebt hiertegen geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen binnen de hiertoe wettelijk voorziene termijn. Naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, daar er geen elementen aan de orde waren noch door u werden voorgelegd die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten. U tekende tegen deze beslissing geen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen binnen de hiertoe wettelijk voorziene termijn. U voerde in het kader van onderhavige derde aanvraag evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerste asielaanvraag, zodat de beslissing gehandhaafd blijft.

Wat betreft uw huidige derde asielaanvraag dient voorts te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Uit de verklaringen die u in het kader van uw huidige asielaanvraag aflegt (supra) kan verder worden vastgesteld dat deze volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag heeft uiteengezet. U houdt immers vast aan uw eerdere verklaringen dat u omwille van uw werk als peshmerga in het vizier van een vijandelijke groepering zou zijn gekomen. (DVZ derde AA, rubriek 2.4, 2.5, 2.6 en 2.7). Er dient te worden beklemtoond dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag verklaringen aflegt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Waar u in de door u ingevulde schriftelijke vragenlijst meermaals gewag maakt van bijkomende toelichtingen en stukken die u tijdens een bijkomend gehoor wenst af te leggen (DVZ derde AA, rubriek 2.7, 3.1 en 3.2), dient te worden opgemerkt dat dergelijke loutere verwijzingen geenszins als nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet kunnen worden beschouwd. Het is immers aan u om in de schriftelijke verklaring alle nieuwe elementen ter ondersteuning van uw meervoudige aanvraag aan te brengen, zoals ook duidelijk in de schriftelijke vragenlijst wordt opgegeven. Bovendien moet worden opgemerkt dat u deze stukken reeds ter sprake bracht in uw tweede asielaanvraag (DVZ 2e AA, rubriek 1.1, 1.2, 2.6 en 2.7) en dat uw verklaringen betreffende de problemen die u in Irak zou hebben ervaren pertinent ongeloofwaardig zijn. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u, die reeds op 4 juli 2016 een asielaanvraag indiende, en die op 22 mei 2017 een tweede asielaanvraag indiende, nog steeds op de relevante bewijsstukken zou wachten.

De door u voorgelegde kopie van de handgeschreven brief van uw neef die u neerlegde, waarin deze neef beschrijft hoe zijn broer van de bevelhebber van diens regiment vernomen heeft dat uw leven in gevaar is en dat het leven van uw neef ook in gevaar is (document 1), kan allerminst als nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet worden beschouwd. Het betreft hier namelijk slechts een kopie van een handgeschreven persoonlijke getuigenis van uw eigen neef dewelke onmogelijk afbreuk kan doen aan het vastgestelde ongeloofwaardige karakter van uw relaas.

Met betrekking tot het door u voorgelegde attest van het politiedirectoraat van Kirkuk (document 5) kan vooreerst worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Aangezien, zoals eerder vermeld, uw asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden, kan dit document weinig ondersteuning bieden. Bovendien blijkt uit informatie waariover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd en dat tegen betaling documenten worden afgeleverd, waardoor de bewijswaarde van dergelijke stukken in elk geval uiterst relatief is. Tenslotte betreft het louter een kopie waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan.

Wat betreft de schriftelijke verklaring waarin u uw asielrelaas herhaalt (document 4), kan er op gewezen worden dat deze volledig is gebaseerd op het relaas dat hierboven beschreven werd en bijgevolg geen elementen aanbrengt die als nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet kunnen worden beschouwd.

Het feit dat u foto's neerlegt van de verblijfsvergunningen van familieleden in de Verenigde Staten (document 2), kan allerm minst volstaan om bovenstaande beslissing te wijzigen. Het CGVS is namelijk bevoegd om uw asielaanvraag te onderzoeken, los van de verblijfsvergunningen of andere statuten die aan uw familieleden zouden zijn toegekend in de Verenigde Staten. Hierbij moet eveneens worden opgemerkt dat uw asielrelaas pertinent ongeloofwaardig is en dat de foto's van de verblijfskaarten van uw familieleden hoe dan ook geen zicht geven op de reden voor het toekennen van deze verblijfsvergunningen aan uw familieleden. Betreffende het feit dat uw advocaat, Meester D.(...) A.(...), in zijn e-mail d.d. 16/06/2017, nog melding maakt van videofragmenten van de situatie in Kirkuk, kan worden opgemerkt dat deze videofragmenten niet aan deze email werden toegevoegd. Hoe dan ook kan in verband hiermee worden opgemerkt dat dergelijke videofragmenten die betrekking zouden hebben op de algemene situatie in Kirkuk geen verband houden met de door u beweemde persoonlijke vervolgingsproblemen en ze het gebrek aan geloofwaardigheid van deze problemen bijgevolg niet kunnen herstellen.

Wat betreft de psychologische attesten die u neerlegde (document 3) - en die melding maken van lactoseintolerantie, en intolerantie van eieren, nood aan rust, alcoholproblemen en verbale en fysieke agressie - moet vooreerst worden opgemerkt dat een psycholoog weliswaar vermoedens kan hebben over de oorzaken van de ingeroepen klachten, maar hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Waar het attest van de psycholoog vermeldt dat Post-Traumatisch Stress Syndroom niet uitgesloten is, moet opgemerkt worden dat het attest hier allerm minst getuigt van omstandig onderzoek naar de ernst en de oorzaken van deze vermoedelijke aandoening. Ook beschrijft het attest dat details hieromtrent ontbreken en dat het verslag gebaseerd is op twee ontmoetingen en bescheiden informatie die via via bekomen werd. De psycholoog vermeldt eveneens dat de informatie niet zeer hard is. Uit dit psychologische attest kan bijgevolg geen causaal verband afgeleid worden tussen uw psychologische problemen en de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Bijgevolg dient te worden besloten dat u niet in staat was nieuwe elementen aan te dragen, in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag werd vastgesteld dat u afkomstig bent uit Suleymaniyah en dient bijgevolg de veiligheidssituatie in de provincie Suleymaniya beoordeeld te worden.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voerde, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd was in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd werd geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betroffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), opnieuw de militaire controle verwierven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering.

Noch bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden, noch bij latere gewapende confrontaties tussen IS en de peshmerga in betwist gebied werd de grens van de Koerdische Autonome Regio overschreden. De peshmerga namen het gros van de door hen geclaimde betwiste gebieden in Centraal-Irak in en verlegden hiermee de Koerdische verdedigingslinie een stuk zuidelijker. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De

offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaard gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vier jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. In 2016 vond geen terroristische aanslag plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchtten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export ende inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR vielen geen burgerslachtoffers.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst,

met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat wat de elementen betreft die u aangehaald hebt in het kader van andere verblijfsprocedures waarvoor de DVZ wel verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In zijn middelen, afgeleid uit de schending van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) en c) van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat hij nieuwe stukken overlegt die sterke aanwijzingen vormen dat zijn leven bij een terugkeer naar Irak in gevaar is en dat hij slachtoffer zou worden van daden van geweld. Verzoeker vreest voor zijn leven bij terugkeer naar Irak omwille van zijn lidmaatschap van de Koerdische Patriottistische Partij en zijn activiteiten als peshmerga-strijder. Hij brengt hiertoe een attest van de politie in Kirkouk bij, een brief geschreven door IS waarin zijn leven wordt bedreigd en een geschreven brief van zijn neef die nog steeds in Irak verblijft, waarin te lezen staat dat verzoeker niet kan terugkeren omdat er nog steeds naar hem wordt gezocht.

Met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker aan dat de situatie in Irak chaotisch is en dat er sprake is van frequent geweld en agressie. Hij citeert uit het arrest van het Hof van Justitie van 17 februari 2009, Elgafaji en besluit hieruit dat er dus wel degelijk rekening dient te worden gehouden met zijn persoonlijke situatie. Verzoeker benadrukt dat er ook in Suleymaniyah tegenwoordig sprake is van willekeurig geweld, maar dat hij bovendien heeft aangetoond dat hij in het bijzonder en persoonlijk getroffen is door het geweld in Irak. Hij was immers het doelwit van een aanslag op zijn leven, zodat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient toegekend te worden.

Gelet op het geweld dat voorkomt in Suleymaniyah zou het terugsturen van verzoeker naar zijn geboortestreek, hem blootstellen aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: "*Verslag politie Karkouk (Irak)*", "*Dreigbrief Islamitische Staat*" en "*Brief neef van verzoeker*".

2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, met name de vrees om het slachtoffer te worden van een wraakactie van de Jabari stam omwille van het doden van twee van hun leden door peshmerga's van verzoekers regiment

enerzijds en de vrees gestraft te worden wegens van het onrechtmatig verlaten van zijn werk als peshmerga anderzijds.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag op 20 december 2016 reeds vast dat er gelet op verzoekers vage en inconsistente verklaringen, zijn onwetendheden, zijn manifest gebrek aan interesse en als gevolg van het feit dat hij geen enkele poging had ondernomen om zijn beweerde manifeste onschuld aan te tonen aan zijn vervolgers, geen enkel geloof gehecht kon worden aan het voorgehouden asielrelaas. Ook werd besloten dat er actueel voor burgers uit Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet is. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen voormelde beslissing.

In het kader van verzoekers tweede asielaanvraag nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 juni 2017 de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat geen nieuwe elementen werden aangedragen die de kans aanzienlijk groter konden maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking zou komen. Verzoeker tekende opnieuw geen beroep aan tegen voormelde beslissing.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, de beslissingen met betrekking tot vorige asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

2.4. In het kader van onderhavige, derde asielaanvraag volhardt verzoeker in zijn eerdere verklaringen. Voorts verwijst hij in het verzoekschrift naar de chaotische situatie in Irak en het frequent geweld en agressie aldaar.

Ter ondersteuning van zijn derde asielaanvraag legt verzoeker volgende stukken neer: een kopie van de brief van de neef van verzoeker, kopieën van de verblijfskaarten van familie van verzoeker in de Verenigde Staten van Amerika, kopieën van medische en psychologische attesten, een schriftelijke verklaring van verzoeker, een kopie van een attest van het politiedirectoraat van Kirkuk en een kopie van een dreigbrief van IS.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers verklaringen en de door hem in het kader van huidig asielaanvraag bijgebrachte documenten niet vermogen te tornen aan de vaststellingen gedaan naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen op grond waarvan werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem uiteengezette asielmotieven.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtmotieven, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.5.1. In zoverre verzoeker zich in het kader van onderhavige asielaanvraag opnieuw beroept op de asielmotieven die hij in zijn vorige asielaanvragen heeft aangehaald en hij benadrukt dat hij vreest om zijn leven indien hij zou moeten terugkeren naar Irak wegens zijn lidmaatschap van de Koerdische Patriottistische Partij en zijn activiteiten als peshmerga-strijder, dient te worden beklemtoond dat niet kan worden ingezien om welke reden een herhaling van dezelfde ongeloofwaardige asielmotieven zonder objectieve bewijzen, zoals blijkt uit wat volgt, in een opeenvolgende asielaanvraag erop zou wijzen dat deze motieven wel degelijk geloofwaardig zouden zijn. In het kader van verzoekers vorige asielaanvragen werd reeds genoegzaam vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem beweerde vrees ten aanzien van de Jabari stam, noch aan zijn vrees gestraft te worden wegens het onrechtmatig verlaten van zijn werk als peshmerga. Het louter vasthouden aan zijn ongeloofwaardig bevonden verklaringen in dit verband kan dan ook niet volstaan om deze eerdere appreciatie om te buigen.

2.5.2. Ook de door verzoeker in het kader van onderhavige asielaanvraag bijgebrachte documenten zijn niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van zijn relaas kunnen herstellen. De Raad treedt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij in diens beoordeling waar in de bestreden beslissing als volgt wordt overwogen: *“De door u voorgelegde kopie van de handgeschreven brief van uw neef die u neerlegde, waarin deze neef beschrijft hoe zijn broer van de bevelhebber van diens regiment vernomen heeft dat uw leven in gevaar is en dat het leven van uw neef ook in gevaar is (document 1), kan allerminst als nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet worden beschouwd. Het betreft hier namelijk slechts een kopie van een handgeschreven persoonlijke getuigenis van uw eigen neef dewelke onmogelijk afbreuk kan doen aan het vastgestelde ongeloofwaardige karakter van uw relaas.*

Met betrekking tot het door u voorgelegde attest van het politiedirectoraat van Kirkuk (document 5) kan vooreerst worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben,

namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Aangezien, zoals eerder vermeld, uw asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden, kan dit document weinig ondersteuning bieden. Bovendien blijkt uit informatie waariover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd en dat tegen betaling documenten worden afgeleverd, waardoor de bewijswaarde van

dergelijke stukken in elk geval uiterst relatief is. Tenslotte betreft het louter een kopie waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan.

Wat betreft de schriftelijke verklaring waarin u uw asielrelaas herhaalt (document 4), kan er op gewezen worden dat deze volledig is gebaseerd op het relaas dat hierboven beschreven werd en bijgevolg geen elementen aanbrengt die als nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet kunnen worden beschouwd.

Het feit dat u foto's neerlegt van de verblijfsvergunningen van familieleden in de Verenigde Staten (document 2), kan allerm minst volstaan om bovenstaande beslissing te wijzigen. Het CGVS is namelijk bevoegd om uw asielaanvraag te onderzoeken, los van de verblijfsvergunningen of andere statuten die aan uw familieleden zouden zijn toegekend in de Verenigde Staten. Hierbij moet eveneens worden opgemerkt dat uw asielrelaas pertinent ongeloofwaardig is en dat de foto's van de verblijfskaarten van uw familieleden hoe dan ook geen zicht geven op de reden voor het toekennen van deze verblijfsvergunningen aan uw familieleden. Betreffende het feit dat uw advocaat, Meester D.(...) A.(...), in zijn e-mail d.d. 16/06/2017, nog melding maakt van videofragmenten van de situatie in Kirkuk, kan worden opgemerkt dat deze videofragmenten niet aan deze email werden toegevoegd. Hoe dan ook kan in verband hiermee worden opgemerkt dat dergelijke videofragmenten die betrekking zouden hebben op de algemene situatie in Kirkuk geen verband houden met de door u beweerde persoonlijke vervolgingsproblemen en ze het gebrek aan geloofwaardigheid van deze problemen bijgevolg niet kunnen herstellen.

Wat betreft de psychologische attesten die u neerlegde (document 3) - en die melding maken van lactoseintolerantie, en intolerantie van eieren, nood aan rust, alcoholproblemen en verbale en fysieke agressie - moet vooreerst worden opgemerkt dat een psycholoog weliswaar vermoedens kan hebben over de oorzaken van de ingeroepen klachten, maar hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Waar het attest van de psycholoog vermeldt dat Post-Traumatisch Stress Syndroom niet uitgesloten is, moet opgemerkt worden dat het attest hier allerm minst getuigt van omstandig onderzoek naar de ernst en de oorzaken van deze vermoedelijke aandoening. Ook beschrijft het attest dat details hieromtrent ontbreken en dat het verslag gebaseerd is op twee ontmoetingen en bescheiden informatie die via via bekomen werd. De psycholoog vermeldt eveneens dat de informatie niet zeer hard is. Uit dit psychologische attest kan bijgevolg geen causaal verband afgeleid worden tussen uw psychologische problemen en de door u aangehaalde vervolgingsfeiten." Met de loutere stelling dat de door hem bijgebrachte nieuwe stukken sterke aanwijzingen vormen dat zijn leven bij een terugkeer naar Irak in gevaar is en dat hij slachtoffer zou worden van daden van geweld, brengt verzoeker geen valabele elementen of argumenten bij die deze beoordeling in een ander daglicht kunnen plaatsen.

De als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde stukken kunnen de appreciatie van verzoekers derde asielaanvraag evenmin in positieve zin ombuigen. Betreffende de handgeschreven brief van verzoekers neef en het attest van het politiedirectoraat van Kirkuk kan dienstig worden verwezen naar bovenstaande vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing. De dreigbrief van IS die aan het verzoekschrift werd toegevoegd en waarvan verzoeker ter zitting verklaart dat hij het origineel toont, is niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging zoals voorgeschreven door artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit stuk kan derhalve niet in overweging worden genomen. De Raad beklemtoont dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. De thans bijgebrachte stukken kunnen dan ook niet opwegen tegen hoger aangehaalde sterke en persistente twijfels over de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtmotieven.

2.6. Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van de informatie gevoegd aan het administratief dossier, die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, op goede gronden dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Sulejmaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van aan ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor

burgers in Noord-Irak geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er vooreerst op dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest van 30 januari 2014 heeft bepaald dat de uitdrukking "*binnenlands gewapend conflict*" betrekking heeft op een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het Hof bracht ook in herinnering dat een gewapend conflict slechts kan leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming als de mate van willekeurig geweld zo hoog is dat de verzoeker, louter door zijn aanwezigheid op het betrokken grondgebied, een reëel risico op ernstige en individuele bedreiging van zijn leven of zijn persoon zou lopen (HvJ 30 januari 2014, C 285/12, Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen).

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt derhalve slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Irak, zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie in Irak door CEDOCA (zie COI Focus "*Irak. De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio (update)*" van 4 november 2016) blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Irak, dient *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Sulejmaniyah in Noord-Irak te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt (map 'Landeninformatie'), blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat in Irak plaatsvindt. Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voerde, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd was in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd werd geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betroffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014 - begin 2015) opnieuw de militaire controle verwierven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Noch bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden, noch bij latere gewapende confrontaties tussen IS en de peshmerga in betwist gebied werd de grens van de Koerdische autonome regio overschreden. De peshmerga namen het gros van de door hen geclaimde betwiste gebieden in Centraal-Irak in en verlegden hiermee de Koerdische verdedigingslinie een stuk zuidelijker. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaard gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vier jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil.

Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. In 2016 vond geen terroristische aanslag plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-

offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's. Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS. Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR vielen geen burgerslachtoffers.

Gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie besluit de Raad dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen merkt hierbij nog correct op *“Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniyah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.”*

Met het louter betwisten van dit besluit en het op algemene wijze poneren van de aanwezigheid van willekeurig geweld in Irak en meer bepaald in Suleymaniyah, toont verzoeker allerm minst aan dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

2.7. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het nemen van de bestreden beslissing alle nieuwe elementen heeft betrokken die door verzoeker worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij zelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking komt. Verzoeker maakt op generlei wijze aannemelijk dat zijn asielaanvraag en de door hem bijgebrachte documenten niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze werden beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Een schending van artikel 27 van hoger aangehaald koninklijk besluit wordt dan ook niet aangetoond.

2.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.9. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, dient erop gewezen dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt op te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd van artikel 3 EVRM.

Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt vastgesteld als volgt: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat wat de elementen betreft die u aangehaald hebt in het kader van andere verblijfsprocedures waarvoor de DVZ wel verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.”

2.10. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, verwijst de Raad naar het gewijzigde artikel 39/2 van de vreemdelingenwet waaruit blijkt dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, ook voor de beslissingen tot niet-inoverwegingname bedoeld in artikelen 57/6/1 en 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt kan de Raad derhalve de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, 2° en 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS